

Ohlášky – neděle 14.9. 2025

Dnes prožíváme Povýšení Svatého Kříže 23. neděle v mezidobí.

- pondělí 15.9.25 památka **Panny Marie Bolestné**
- úterý 16.9.25 památka **sv. Ludmily, mučednice**
- středa 17.9.25 památka **sv. Kornélia, biskupa a učitele církve**, také památka **sv. Hildegardy z Bingen, panny a učitelky církve**
- pátek 19.9.25 památka **sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků**
- sobotu svátek 20.9.25 Výročí **posvěcení katedrály sv. Štěpána**
- **Náboženství** pro školní děti bude na faře ve **čtvrtek odpoledne**, přesný čas dohodneme podle rozvrhu dětí. Prosím rodiče, aby přihlašovali své děti. **Přihlášky jsou v kostele vzadu na stolečku a v předsíni v kapli.**
- 19.9.25-18:00 **Chvály sv. Václav Lovosice**
- 20.9.25 **farní pouť Lovosické farnosti do Bohosudova. 9:00 u kostela Teplice-Trnovany, 11:00 mše Bohosudov**, táborák na zahradě gymnázia
- 23.9.25 18:00 **2 koncert festivalu Kudrmannovy Lovosice**. Varhaník a dirigent Josef Kšica, **regenschori Katedrály sv. Víta** v Praze, se synem, barytonistou Pavlem Kšicou,
- V kostele Všech svatých v Litoměřicích je nyní instalována **výstava o životě a díle Boží služebnice Matky Rosy Vůjtěchové**. K dispozici je také literatura k tématu výstavy.
- 28.9.2025 10:30 **sv. Václavská pouť** – hlavní celebrant Vojtěch Glogar, zpívá Lovosický chrámový sbor
- 5.10.25 10:00 **Farní den na staré Lovosické radnici**. Program: vyprávění poutníků do Říma s fotografiemi, společný oběd, rozhovory, zpěv. Předpokládáný konec ve 14h.
- 11.10.25 10:00- 16:00 **setkání o činnosti farních společenství litoměřické diecéze** se koná v Horní Polici Program: mše sv., občerstvení, výzvy a problémy fungování, výměna zkušenosti. Kdo má zájem se zúčastnit?
- Děkuji za **vyplnění dotazníků o farním zpravodaji**. Nejvyšší zájem je o: ♦ aktuální oznamy programů a akcí, ♦ mešní texty k rozjímání na týden, ♦ preferuji elektronickou verzi zpravodaje - e mail

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 33 (2025)
14. 9. 2025

SVÁTEK POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE
24. týden v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání – 24. týden v mezidobí

neděle 14. 9. Jan 3,13-17

Ježíšova předpověď nebyla patrně tenkrát Nikodémem pochopena. Ale nevzpouzíme se i my skutečnosti, že každému vítězství předchází utrpení?

pondělí 15. 9. – památka Panny Marie Bolestné Jan 19,25-27

Maria je od této chvíle i naše matka a stojí s námi v našich těžkostech. Spolu s nejmladším apoštolem má účast na křížích naší církve.

úterý 16. 9. Lk 7,11-17

Radost matky ze vzkříšení jejího jediného syna musela být nepředstavitelná! Kěž se i já dovedu radovat z Ježíšových mocných činů, které nejsou tak nápadné.

středa 17. 9. Lk 7,31-35

Opravdu, ani dnes se lidem nezavděčíte. Jednoho kněze kritizují, že je příliš upjatý, další může být příliš „světský“. I dnes by se náš Pán setkal s odsuzováním.

čtvrtek 18. 9. Lk 7,36-50

Kěž chci být v roli oné milující ženy. Vždyť nevím, jak jsou na tom druzí, ale vím, co všechno odpustil Pán mně. Tolikrát jsem přijal svátost smíření!

pátek 19. 9. Lk 8,1-3

Možná, že kdybychom blíž znali ženy, které doprovázely našeho Pána, byli bychom zaskočeni. Ježíšova novost spočívala v tom, že se nerozpakoval obklopit se těmi, na které společnost shlížela svrchu.

sobota 20. 9. Lk 8,4-15

Už tím, že se nad Božím slovem dnes zastavím, dávám šanci, že padlo do dobré půdy. Nyní zbývá to nejdůležitější: v trpělivosti přinášet užitek.

Neděle 21. 9.

1. ČTENÍ Am 8,4-7

ŽALM 113

2. ČTENÍ 1 Tim 2,1-8

EVANGELIUM Lk 16,1-13

Další podněty k rozjímání nad texty tohoto týdne:

<https://www.vira.cz/nedelni-liturgie/24-nedele-v-mezidobi>

Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci.

O zpovědi:

Zpovědník mně podal spisek a já jsem jej začal číst.

Zpověď vnitřního člověka, vedoucí k pokoře.

Když jsem obrátil pozornost na sebe samého a pozoroval jsem stav svého nitra, přesvědčil jsem se,

že nemiluji Boha, nemám rád bližního, nevěřím ničemu náboženskému a jsem plný pýchy a touhy po rozkoších. To vše jsem v sobě skutečně objevil důkladným zkoumáním svých pocitů a činů.

1) **Nemiluji Boha**, Kdybych Ho miloval, bez přestání bych na Něho myslel s radostí v srdci. Každá myšlenka na Boha by mi působila potěšení. Avšak já velmi často a velmi rád přemýšlím o světských věcech a myšlení na Boha pro mě představuje námahu a nudu. Kdybych Ho miloval, rozmlouvání s Ním v modlitbě by mě sytilo, utěšovalo a vedlo k nepřetržitému obcování s Ním. Ale já nejenže se neutěšuji modlitbou, ale navíc při ní pociťuji námahu, bojuji s nechutí, umdlévám leností a jsem ochoten zabývat se jakýmkoliv maličkostmi, jen abych modlitbu zkrátil nebo s ní přestal. Když se věnuji zbytečností, můj čas nepozorovaně ubíhá. Když se věnuji Bohu, když se postavím před) jeho tvář, každá hodina je pro mě rokem Jestliže někdo někoho miluje, během dne na něho bez přestání myslí, představuje si ho, má o něho starost a při žádné činnosti nepouští svého milovaného přítele ze své mysli. Ale já během dne věnuji pouze hodinu, abych se ponořil do rozjímání o Bohu a zapálil se Jeho láskou, a třicet hodin přináším horlivě oběti modlám svých vášní! ... Krátce řečeno, jestliže se láska k Bohu pozná podle plnění jeho přikázání: „Milujte Mě a Má přikázání zachovávejte," říká Pán Ježíš Kristus, ale já jeho přikázání nejen nezachovávám, nýbrž se o to i málo snažím, pak z toho jasně vyplývá, že Boha nemiluji. To potvrzuje i Basil Veliký, když říká: „Důkazem, že člověk nemiluje Boha ani Jeho Syna, je to, že nezachovává Jeho přikázání" (Moralia. 3).

2) **Nemám rád bližního**. Neboť nejenže se nemohu odhodlat položit svůj život pro dobro bližního (podle Evangelia), nýbrž neobětuji pro jeho dobro ani svoji čest, blaho a klid. Kdybych ho miloval podle přikázání Evangelia jako sám sebe, jeho neštěstí by zasahovalo i mě, jeho štěstí by uchvacovalo i mě. Avšak já se zvědavostí poslouchám zprávy o neštěstí bližního, nermoutím se, ale jsem lhostejný nebo - což je trestuhodné - nacházím v tom jakoby uspokojení, a špatné činy svého bližního nepřikrývám láskou, ale s odsouzením je rozšiřuji. Jeho blaho, čest a štěstí mé neuchvacují jako vlastní, ale docela, jako všechno cizí, nebudí ve mně pocit radosti, spíše ve mně vzbuzují jakoby závist nebo pohrdání.

3) **Nevěřím ničemu náboženskému**. Ani v nesmrtelnost, ani v Evangelium. Kdybych byl pevně přesvědčen a bez pochyb věřil, že po smrti je život věčný s odplatou za pozemské činy, bez přestání bych o tom uvažoval. Sama myšlenka na nesmrtelnost by mě děsila a žil bych zde jako cizinec, připravující se na návrat do své vlasti. Avšak já nepřemýšlím o věčnosti a konec tohoto života považuji za konec své existence. Uhnízila se ve mně skrytá myšlenka: Kdo ví, co bude po smrti? A pokud říkám, že věřím v nesmrtelnost, říkám to jen z rozumu, ale moje srdce zdaleka není pevně přesvědčeno, že moje chování a ustavičná starost o uspořádání smyslového života tomu otevřeně nasvědčují. Kdybych svaté Evangelium s vírou přijal do svého srdce jako slovo Boží, bez přestání bych se jím zabýval, učil bych se je, utěšoval bych se jím a hleděl bych na ně s hlubokou zbožností.

4) **Jsem plný pýchy a sobectví**. Všechny moje skutky to potvrzují: Když u sebe vidím něco dobré, chci to vystavit na odiv, nebo se vychvaluji před druhými, nebo se v sobě shlížím. Navenek třeba i ukazuji pokoru, ale vše přičítám svým silám a pokládám se za lepšího než druzí nebo, v krajním případě, ne horšího. Všimnu-li si u sebe chyby, snažím se ji omlouvat, zakrýt ji maskou nutnosti či nevinu. Zlobím se na ty, kdo mně nelichotí, a myslím si, že si neumějí vážít lidí. Chlubím se svými schopnostmi, nezdary pokládám pro sebe za urážející, reptám, raduji se z neštěstí svých nepřátel. Jestliže usiluji o cokoli dobrého, pak tím sleduji nějaký cíl, buď pochvalu, nebo duchovní zisk, nebo světské potěšení Zkrátka - neustále si ze sebe činím vlastní modlu, které nepřetržitě sloužím, ve všem hledám potěšení smyslů a potravu pro své rozkošnické vášně a žádosti.

Z výše uvedeného vidím, že jsem pyšný, smyslný, nevěřící, nemiluji Boha a nenávidím bližního, jaký stav může být hříšnější? ...Když jsem přečetl tuto zpověď, kterou mi zpovědník půjčil, strnul jsem hrůzou a uvažoval jsem pro sebe: Bože můj, jak strašné hříchy se ve mně skrývají, a já jsem si jich dosud nevšiml! A touha očistit se od nich mě přiměla, abych toho velikého duchovního otce požádal o poučení, jak bych mohl poznat příčiny všeho zla a najít způsob k nápravě. A on mě začal poučovat. Věz milý bratře, že příčinou nelásky k Bohu je nevíra, ... Slovem Bez víry, nemůžeš milovat.